

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er ingen, der siger, at jeg er enig i alt, hvad Amnesty International skriver. Det er da ikke et guddommeligt skrift, som er sakrosankt og hævet over enhver form for diskussion. Jeg vil påstå, at vi i det danske samfund fuldt ud lever op til ikke blot de normer, der gælder, men også de regler, der gælder, når vi taler menneskerettigheder.

Lad mig bare slå fast, at som frie, demokratiske samfund, der gerne vil stå vagt om menneskets frihedsrettigheder, er det utrolig vigtigt, at der hele tiden er fokus på det, og derfor hilser jeg også meget velkommen, at der hele tiden er kritisk fokus på, om vi og andre overholder menneskerettighederne.

Søren Søndergaard (EL):

Mens statsministeren stadig væk læste op af sit talepapir, og det vil sige, at der var tænkt over det, som statsministeren sagde, sagde statsministeren, at Amnesty Internationals rapport var en meget seriøs rapport. Statsministeren kan lige slå efter i sit talepapir og se, at det var, hvad statsministeren sagde.

Så er det bare, jeg mener, at hvis denne seriøse rapport indeholder noget med betydning for Danmark, så er det vel relevant at spørge, hvad regeringen så mener, man skal gøre ved det, og hvordan man skal forholde sig til det.

Det er derfor, jeg må gentage mit spørgsmål: Mener statsministeren ikke, at der er noget som helst i Amnesty Internationals rapport, der har betydning for Danmark? Er det kun noget, der gælder for alle de andre, og ikke noget, som vi overhovedet behøver at skænke en tanke her i vores land?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Menneskerettigheder vedkommer os alle sammen. Hvad enten vi taler om Danmark, eller vi taler om andre lande, så vedkommer det os alle sammen.

Når jeg læser Amnesty Internationals rapport, må jeg sige, at der er masser af gruppevækkende historier om krænkelse af menneskerettigheder rundt omkring i verden, og jeg synes ærlig talt, at denne gennemgang af forfærdende eksempler på krænkelse af menneskerettighederne rundt omkring i verden er lidt for alvorlig til, at den skal gøres til genstand for en politisk polemik som den, hr. Søren Søndergaard og hr. Keld Albrechtsen prøver her i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu synes jeg ærlig talt, det er tæt på, at statsministeren burde give hr. Søren Søndergaard og mig en undskyldning. »Politisk polemik«! Det er altså ikke hr. Søren Søndergaard og mig, der har lavet tortur nede i Irak, vil jeg lige gøre statsministeren opmærksom på, det er statsministerens allierede, som han fører krig sammen med.

Jeg rejser så det spørgsmål over for statsministeren, om ikke de begivenheder, vi har set – tortur i fængslerne osv., forholdene i USA med tilbageholdelse af fanger på ubestemt tid uden lov og dom, forhold; de ikke vil gøre noget ved, og som foregår hos vores allierede – giver anledning til, at vi nu må have en principiel diskussion, hvor temaet er de stramninger og indskrænkninger af vores personlige frihed, herunder vores retsbeskyttelse i tilfælde, hvor der f.eks. er en politisag imod os, de indskrænkninger, der skete i kølvandet på 11. september, og som jeg godt forstår hvorfor skete. Statsministeren prøver at antyde, at jeg ikke støtter en indsats mod terrorismen og sådan noget, den slags polemik kan statsministeren godt pakke væk, men derfor kan man jo godt rejse det spørgsmål, om ikke de stramninger og den indskrænkning af retssamfundet, som blev foretaget for drastisk, for ubearbejdet, kvalitetsmæssigt for dårligt, ikke giver anledning til, at vi må have en evaluering og en diskussion i samfundet om, hvorvidt det ikke gik for vidt, og om ikke menneskerettighederne blev tabt i svinget undervejs.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ved ikke, om hr. Keld Albrechtsen føler, at hans frihedsrettigheder er blevet krænket her i Danmark. Det er ikke en følelse, jeg går rundt med i hvert fald, heller ikke for mit eget personlige vedkommende.

Kl. 14.10

Det er selvfølgelig altid en balance, hvor man skal lægge sig i kampen mod den internationale terrorisme, men vi er jo nødt til at indse, at den internationale terrorisme og dens netværk altså opererer på tværs af landegrænser og opererer med anvendelse af alle den moderne tids nyeste faciliteter. Og der er demokratiske samfund da nødt til at tage skridt for at beskytte sig selv, for ellers vil demokratierne blive de svage, og så er det demokratierne, der bukker under for tyranniet og terrorismen, og det vil vi i hvert fald ikke gå med til.